

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9859** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Държавната комисия по стоковите борси и тържища /ДКСБТ/, чрез гл.юрисконсулт А., срещу Решение от 25.08.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 116 състав, постановено по НАХД № 14799 по описа на съда за 2019г., с което е отменено Наказателно постановление № 04466/10.11.2016 г. на Председателя на ДКСБТ. С цитираното НП на С. П. У. на основание чл. 65, ал. 1 от Закона за стоковите борси и тържища /ЗСБТ/, е наложена глоба в размер на 400 лв. за извършено нарушение на чл. 29, ал. 2 ЗСБТ, вр. чл.137 и чл.132, ал.2 от Борсовия правилник на [фирма] /ССБ АД/

С подадената касационна жалба се релевират доводи, че така постановеното решение е неправилно, постановено в противоречие с материалния и процесуален закон. Касаторът твърди, че неправилно съставът на СРС е приел, че е налице противоречие в обстоятелствената част на издаденото НП относно описанието на нарушението и дадената му правна квалификация. Неправилно изцяло били кредитирани показанията на св.И., както и неправилно съдът приел, че наказващия орган не е определил правилно датата на извършване на нарушението. В тази връзка моли решението на СРС да бъде отменено, а наказателното постановление - да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът се представява от юрк. А., която поддържа жалбата и

по същество развива съображения за отмяна на съдебното решение и постановяване на такова по съществото на спора, с който да се потвърди наказателното постановление на основанията, развити в самата касационна жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение ако претендиращия адвокатски хонорар е над минимума по наредба.

Ответникът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв.Т., която оспорва жалбата. Моли делото да бъде прекратено поради изтекла давност, алтернативно решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю., поддържа в съдебно заседание становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна в производството пред районния съд и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

За да постанови решението си СРС е установил следната фактическа обстановка: На 28.06.2016г., в 13.15 часа, У. /акредитиран брокер от борсов член [фирма]/, внесъл оферта № 70/26, в ССБ АД за търгуване, със заявени количества горива по един контракт: 1) Бензин А 95 Н - 4100 литра, 2) Дизелово гориво - 18 000 литра и 3) газ пропан-бутан - 3 100 литра. На 12.07.2016г. У. депозирал пред св.И. /длъжностно лице в борсовата администрация/ оферта, с която заявил променени количества горива за покупка - Бензин А 95 Н - 15 300 литра, 2) Дизелово гориво - 25 600 литра и 3) газ пропан-бутан - 3 100 литра. Св.И. присъединила към регистрите на Секретариата на ССБ АД офертата от 12.07.2016г., но не я отразила в деловодството на борсата. На 29.07.2016г. бил сключен борсов договор № 372 за 1) Бензин А 95 Н – 15 300 литра, 2) Дизелово гориво – 25 600 литра и 3) газ пропан-бутан - 3 100 литра. В списъка на офертите за борсова сесия №30 за 27, 28 и 29 юли 2016г. били вписани търгуваните количества гориво. Впоследствие при извършената проверка на място в ССБ АД от св.Р. /гл.инспектор в Дирекция “НДА“, отдел „Надзор“ при ДКСБТ/ била представена първоначалната оферта и впоследствие при документалната проверка в ДКСБТ - тази, отразяваща коригираните количества гориво - Бензин А 95 Н - 15 300 литра, 2) Дизелово гориво - 25 600 литра и 3) газ пропан-бутан - 3 100 литра. За така извършената проверка бил съставен констативен протокол. За констатираното нарушение по чл.29, ал. 2 от ЗСБТ, вр.чл.137 и чл.132, ал. 2 от Борсовия правилник на ССБ АД, на 24.10.2016г. св.Р. съставила акт за установяване на административно нарушение на брокера, подписан с възражението, че е представил копие от офертата и записа в борсовия дневник. Въз основа на така съставения акт, на 10.11.2016г. е издадено обжалваното наказателно постановление.

Описаната фактическа обстановка съдът приел за установена от събраните по делото доказателства: показанията на св.Р. и И., справка от ССБ АД, оферти от 28.06.2016г. и 12.07.2016г., борсов дневник, борсов договор, списък на офертите, Заповед № РД-09-143/07.12.2015г. на председателя на ДКСБТ, АУАН. Първоинстанционният съд кредитирал посочените доказателства като последователни, логични и вътрешно

непротиворечиви. От същите можело да се направи несъмнен извод относно изложената фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съставът на СРС е намерил, че не се е установило по несъмнен начин, че жалбоподателя е осъществил от обективна страна състава на нарушението, за което му е повдигнато административно обвинение, а отделно от това в хода на административнонаказателното производство, съдът установил, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в неточност, неяснота и неконкретизиране на административното обвинение, т.к. не било посочено по недвусмислен начин кой от двата различни откъм обективна страна критерия, залегнали в чл. 132, ал.2 и чл.137 от Борсовия правилник не са спазени от У., поради което това му пречело да разбере какво точно административно обвинение му се вменява, като по този начин му се отнемало правото да реализира адекватната си защита. Освен това административно наказващия орган неправилно бил определил датата на нарушението. С тези мотиви със съдебно решение от 25.08.2020г., постановено по НАХД № 14799 по описа за 2019 г., Софийски районен съд, НО, 116 състав отменил Наказателно постановление № 04466/10.11.2016 г. на Председателя на ДКСБТ.

Така постановеното решение е правилно.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН и същите са в несъответствие с материалния закон. Тези изводи са правилни и се споделят от касационната инстанция.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържането на АУАН и НП. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Необходимо е НП да съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност - обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественоопасни последици и др. Няма значение дали тези обстоятелства ще бъдат коментирани извън съответстващите им юридически признаци на нарушението, или едновременно с тях. Важно е да се осигури възможност на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им пък е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност. Липсата на пълно описание на нарушението, както и

на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

Настоящият състав споделя изводите на съда в обжалваното решение по отношение процесуални нарушения при издаването на НП, касаещи нарушение на изискванията на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН - неправилно посочена дата на нарушението. Неспазването на чл. 57, ал.1, т.5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административно-наказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Правилни са и съображенията за отмяна, обусловени от несъответствието с материалния закон.

Съдът намира за необходимо да изложи и следното по отношение на твърдението на ответника за наличие на изтекла абсолютна давност. Според разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК (приложимата редакция ДВ, бр.26/2010г.) наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички случаи, извън изрично и изчерпателно посочените в т.1 – т.4. В конкретния случай административно - наказателно производство е образувано. Нормата на чл.81, ал.3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80, ал.1 НК). В конкретния случай абсолютната давност, съгласно приложимата норма на чл.81, ал.3 във вр. с чл.80, ал.1, т.5 НК, е четири години и шест месеца от момента на извършване на нарушението - 29.07.2016 г. и ще изтече на 29.01.2021г.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София- град- XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.08.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 116 състав, постановено по НАХД № 14799 по описа на съда за 2019г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.